

helst dette forkastet og dermed 1ste Stykke af § 2 vedtaget, saaledes som det foreligger i Lovforslaget. Ændringsforslaget gaar jo ud paa, at man med Hensyn til Tilkendegivelse af Ønske om borgerlig Begravelse bliver ved de nugældende Bestemmelser i Loven af 13. Februar 1903, og noget særligt kan jeg derfor ikke have imod, at man vedtager Ændringsforslaget. Kun skal jeg erindre om, at Lovforslaget paa dette Punkt jo er i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag, og at det kirkelige Udvalg altsaa har forment, at en vidnefast mundtlig Erklæring er tilstrækkelig til at kunne opnaa borgerlig Begravelse. Udvalgets Forslag under Nr. 2 og 5 ere Redaktionsændringer, som jeg kan tiltræde. Ændringsforslaget under Nr. 7 kan jeg ligeledes tiltræde, og det samme gælder Flertallets Forslag under Nr. 9, medens jeg maa fraraade Ændringsforslaget under Nr. 10. Det sidste tilsigter, at Klokkeringning under ingen Omstændigheder maa kunne forhindres. Jeg maa dog formene saavel med det kirkelige Udvalg som det her nedsatte Udvalgs Flertal, at der kan tænkes saadanne Tilfælde — det vil vel være meget sjældent, men det er dog muligt —, hvor det vil være rigtig, at der er Adgang til at forhindre, hvad der kan ventes at blive til Forargelse.

Ændringsforslagene under Nr. 6 og 8, stillede af et Mindretal, kan jeg ikke tiltræde. Navnlig ser jeg intet og hørte heller ikke nu af den ærede Forslagsstiller noget til Anbefaling af, at Bestemmelsen om, at intet maa foregaa, som strider mod de Hensyn, der skyldes Folkekirken, bør udgaa. Det ærede Medlem mente, at man ikke kunde give nogen udtømmende Forklaring af, hvad det er for Hensyn, der skyldes Folkekirken. Men kort forud i Paragraphen staar der — og her har det ærede Medlem ikke haft nogen Indvending at gøre —, at der intet bør foregaa, som strider mod den Sømmelighed, der bør iagttages paa Kirkegaarden. Man kunde med akkurat samme Vægt sige, at der ikke kan gives nogen udtømmende Forklaring af, hvad det er, der strider mod den Sømmelighed, som bør iagttages paa Kirkegaarden. Jeg synes, at begge Dele, at intet bør foregaa, som strider mod den

Sømmelighed, der bør iagttages paa Kirkegaarden, og at intet bør foregaa, som strider mod det Hensyn, der skyldes Folkekirken, ere ganske naturlige; det er i Grunden den uskrevne Lov, som er skreven i ethvert Menneskes Hjerte, ogsaa hos dem, der møde paa Kirkegaarden til borgerlig Begravelse, det er et Udtryk for, at de vedkommende ere Gæster paa Folkekirkens Kirkegaard. Jeg ser ikke, at der heri, som den højtærede Forslagsstiller udtalte, ligger noget som helst, der skulde udtrykke Mangel paa Fordragelighed overfor anderledes tænkende. Samtidig tilsigter det første af det ærede Medlems Ændringsforslag, at Bestemmelsen om, at Jordpaakastelse ikke maa foregaa ved borgerlig Begravelse, skal udgaa. Men det er dog saa, at Jordpaakastelse hører til Kirkens Begravelsesritual, og det synes dog rimeligt, at dette bestemte Ritual, Folkekirkens Ritual, ikke kan anvendes ved en rent borgerlig Handling, og jeg kan heller ikke vel tænke, at den, der ønsker borgerlig Begravelse, samtidig kunde ønske Jordpaakastelse efter Folkekirkens Ritual foretaget af Folkekirkens Præster.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 3, stillet af et Mindretal, vilde jeg i og for sig ikke have haft noget imod det, om det havde været stillet af Udvalgets Flertal. Bestemmelsen om de fyldte 15 Aar, ved hvilke den kirkelige Myndighedsalder indtræder, er jo, som bekendt, taget fra det kirkelige Udvalgs Forslag, men i og for sig bliver der neppe heller af dette lagt særlig Vægt paa denne Bestemmelse. Jeg skal saa kun takke det ærede Udvalgsflertal for, at det i øvrigt ganske har sluttet sig til de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser.

Ordføreren (Fr. Petersen): Jeg skal tillade mig et Par Udtalelser angaaende de Ændringsforslag, som jeg ikke er Medforslagsstiller af. — Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at blive ved det bestaaende med Hensyn til Formen for den Erklæring, ifølge hvilken man skal kunne opnaa borgerlig Begravelse. Den Omstændighed, at det er den bestaaende Form, har naturligvis noget paa sig, men det forekommer mig ikke, at den har nogen meget betydelig Vægt i et Lovforslag, som netop gaar